

Návrat Radosti z Poznaně

BRNO (jur) — Loutkové divadlo RADOŠT, nositel Řádu práce Vlotnamské demokratické republiky, se vrátilo v pondělí večer z devítidenního zájezdu do Polska. Soubor hrál v družební Poznani dětem Broučky a Nos, dospělým pak Slepce a Dvojnika. Největší úspěch u dětské publika měla jevištní adaptace Gogolova Nosu, inscenaovaná jako střetnutí maňáskové divadlo, zatímco delší mluvené pasáže u Broučků nebyly polským dětem vždy plně srozumitelné.

Zde však upoutaly mistrovsky vybrané marionety a vizuální jevištní poesie. Dospělí hodnotili s uznáním náročnou dramaturgii i jevištní realizaci aktovek Ghelgoda a Dürrenmatta. Zvláště úspěšné bylo sobotní závěrečné představení Slepce a Dvojnika. Celý soubor v čele s představiteli hlavních rolí Mirko Matouškem, Marcelem Haľouzkou, Vratislavem Schilderem a Janem Císáříkem zvládl náročný umělecký úkol s nevšední spontaneitou a přesností.

Pobyt Radosti v Poznani vzbudil i zaslouženou pozornost tisku. Již během minulého týdne vyšly články v Glosu lidu, Gazetě poznaňské, Expresu poznaňském a v celostátním deníku Życie Warszawy. Naši loutkáři zhlédli v Poznani čtyři různorodé inscenace poznaňského Marcínka, který je v současné době považován za umělecky nejvíce

vybranou loutkovou scénou v Polsku, která má současně širokou návštěvníckou obec. Marcínek například jezdí jako jediný z polských loutkových divadel do zahraničí na festivaly a zájezdy, které mají komerční charakter. To samo o sobě předpokládá nejen atraktivní, ale především umělecky vyspělou tvorbu. Tak s inscenací hry pro nejmenší Sela bába mák, vycházející z principů dětské hry, měl Marcínek velký úspěch na festivalu avantgardních divadel pro dospělé v Liège.

Součástí pobytu Radosti v Poznani byly i přátelské debaty, v nichž si loutkáři vzájemně objasňovali řadu otázek z oblasti herecké tvorby, režie, scénografie i dramaturgie. Pro nás bylo však především potěšující zjištění, že Radost má neméně jobrou uměleckou úroveň jako Marcínek. K zájezdu se ještě vrátíme reportáží.

Reditelka poznaňského loutkového divadla Marcínek, režisérka Leokadia Serafinowicz, patří též mezi přední polské scénografy. Její scéna k loutkové adaptaci hry Cypriana Kamila Norwida Wanda byla oceněna na nedávné mezinárodní výstavě scénografů — Quadrinale v Praze. Na snímku je loutka z Wandy, kterou patrně Marcínek uvede příští rok v Brně.